

W nadchodzącej dekadzie 60 procent światowej populacji będzie mieszkać w miastach. Szacuje się, że do 2030 roku na obszarach miejskich będzie mieszkać 1,5 miliarda dziewcząt, z których wiele od najmłodszych lat doświadczy przemocy ze względu na płeć. Młode kobiety zamieszkujące zmarginalizowane dzielnice są szczególnie narażone na przemoc i wykluczenie społeczne ze względu na ograniczony dostęp do usług publicznych oraz słabo rozwiniętą infrastrukturę. Pomimo dostępnych danych i modeli prognostycznych młode kobiety są nadal niedostatecznie reprezentowane w studiach miejskich. Jeśli stają się podmiotem refleksji socjologicznej, często są pozycjonowane jako bierne ofiary przemocy, potrzebujące ochrony.

Mój projekt skupia się na bezpieczeństwie młodych kobiet, mieszkających w zmarginalizowanych dzielnicach, z perspektywy koncepcji kolektywnej opieki i sieci wzajemnego wsparcia. W centrum badań stawiam młode kobiety i ich doświadczenia życia w mieście, aby zrozumieć rolę praktyk opieki w konstruowaniu bezpieczeństwa. Analizowany w moich badaniach przypadek argentyńskiego miasta Córdoba będzie źródłem danych jakościowych o trajektoriach życiowych młodych kobiet w miastach. Wykorzystam etnografię miejską, wywiady narracyjne oraz mapowanie partycypacyjne, aby zebrać dane na temat przestrzennych zachowań, strategii radzenia sobie z przemocą na przecięciu przestrzeni publicznych i prywatnych, trajektorii życiowych młodych kobiet oraz rozwoju praktyk opiekuńczych i sieci opieki.

To, co sprawia, że Argentyna jest optymalnym przypadkiem do badań bezpieczeństwa miejskiego, to rosnąca liczba kobietobójstw, czyli zabójstw ze względu na płeć, oraz wysoki poziom urbanizacji. W 2020 roku 298 zabójstw kobiet zostało zakwalifikowanych jako przemoc ze względu na płeć. Większość tych przypadków ma miejsce w argentyńskich miastach, ponieważ jest to najbardziej zurbanizowany kraj Ameryki Łacińskiej, w którym 91% ludności zamieszkuje obszary miejskie, z czego około 18% zamieszkuje zmarginalizowane dzielnice, tzw. 'villas'. Ten dynamiczny kontekst będzie polem do badania złożoności codziennego życia młodych kobiet w miastach. Pozyskane dane oraz analizy opracowane w ramach projektu będą wkładem do globalnej dyskusji na temat przemocy ze względu na płeć w miastach.

W ramach projektu, w polu teorii rozszerzę ramę teoretyczną bezpieczeństwa miejskiego poprzez włączenie do niej koncepcji opieki i sieci wsparcia. W polu metodologii badania rozwiną technikę mapowania partycypacyjnego na przecięciu gender studies oraz studiów miejskich. W polu praktyki, badania dostarczą jakościowych danych i analiz, które mogą służyć inicjatywom społecznym w pracy na rzecz bezpieczniejszych miast. Mój projekt wpisuje się w 11 Cel Zrównoważonego Rozwoju ONZ, który dąży do uczynienia miast przyjaznymi, bezpiecznymi, stabilnymi i zrównoważonymi oraz włączającymi społeczności lokalne. Zgromadzone i przeanalizowane dane, poza wartościami empirycznymi i teoretycznymi, niosą ze sobą praktyczny potencjał do wykorzystania przez społeczności lokalne i ponadnarodowe.